

Пензионисани генерал и главнокомандујући НАТО снага из периода бомбардовања Србије Весли Кларк, бивша државна секретарка САД Мадлен Олбрајт и бивши заменик шефа Умникове администрације Џон Кови, нису ни после рата „отишли“ са Косова. Уместо оружја, зоне интересовања су им постале инфраструктура, рудна богатства, осигуравајућа друштва, али и енергетика.

Према подацима које је тешко потврдити кроз директна или индиректна улагања у ове области, они су заједно зарадили милијарде долара! С друге стране, Србија, са чијом се имовином (земљиштем, објектима фабрикама итд.) у ствари на Косову тргује, изгубила је десетине милијарди евра.

Од свих америчких званичника на Косову „најотвореније“ послује Весли Кларк. Он, преко своје фирме „Енвидити“ из Канаде, на Косову држи у рукама готово све што има везе са енергетиком.

Године 2012. његова фирма је косовској влади упутила захтев за неограничено истраживање залиха лигнита, али и прављење синтетичког горива од угља (угљени шкриљци), а на одговор још чека, јер су се у међувремену промениле политичке околности на Косову.

Иначе, у јужној српској покрајини се налази око 15,7 милијарди тона лигнита, који може да се експлоатише наредних 200 година, док су резерве руде цинка и олова процењене

на 46 милиона тона.

Друга по величини америчка компанија АЦМ која послује, што званично, што незванично, на Косову, а чија је власница Олбрајтова, својевремено је била заинтересована за куповину Поште и телекомуникација (ПТК), која у свом систему баштини српску инфраструктуру „Телекома Србије“, али је због притиска јавности одустала од те куповине.

Олбрајтова је, међутим, нашла начин како да заради који долар преко Косова. Њене послове, то јест, послове њене фирме на Косову води брат косовског шефа дипломатије Хашима Тачија — Гануп Тачи. Он са капиталом Олбрајтове под капом „турско — америчког“ конзорцијума улаже у инфраструктуру, а највише у изградњу путева.

На челу тог конзорцијума се налази бивши заменик шефа Унмика на Косову, Американац Џон Кови. Овај конзорцијум, делом преко фирме Тачијевог брата, обрће средства и у енергетици, односно, продаји струје.

Поред тога, ангажовани су на изградњи аутопута од границе са Албанијом до Мердара, чија градња је готово при крају. Олбрајтова послује и са средњим Тачијевим, преко фирме „Одетелон“, чија је главна делатност трговина грађевинским материјалом. Другим речима, ова фирма снабдева све фирме које граде путеве или зграде, односно, насеља по Косову.

Фирма „Билдинг Илирије“ бави се изградњом стамбених комплекса широм Косова, а партнер јој је америчко-турска компанија „Бецхтел-Енка“, која такође има везе са Олбрајтовом.

Компанија Идриза Тачија, „Гео минерали“, која се бави екстракцијом минерала, уско је повезана са фирмом Веслија Кларка, а једна од делатности којима се бави је и извоз старог гвожђа, махом за Италију, која је једно од најуноснијих занимања на Косову.

Већина стамбеног простора гради се на грађевинском земљишту које је било друштвена

имовина Србије. Али и на земљишту које је било у приватној својини Срба. Према процени експертских група, таква приватна својина (шуме, ливаде пољопривредно земљиште) која је узурпирана, досеже вредност од око десетине милијарди евра.

Уредбом специјалног изасланика УН на Косову, узурпирано земљиште, после десет година, постаје „државна имовина“, што је омогућило да наведене фирме развију своју делатност а тиме и профит у овој области.

Маркетиншка кућа бившег британског премијера Тонија Блера, којом руководи Алистер Кембел, задужена је за „промоцију Косова“. Иста компанија такође руководи и са већином осигуравајућих друштава на Косову.

Која сума новца се заиста обрће у свим овим пословима, немогуће је стварно утврдити.

(Бранкица Ристић – Спутњик)